

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 161

din 12 martie 2026

Prin adresa nr. 118/87844/2025/02.03.2026, ministrul justiției a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, propunerea pentru numirea în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a doamnei procuror **CHIRIAC CRISTINA**, în vederea emiterii și comunicării avizului prevăzut de lege.

În cuprinsul adresei de înaintare, s-a arătat că principalele argumente care fundamentează propunerea de numire a doamnei procuror Chiriac Cristina în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vizează experiența profesională vastă și de înalt nivel, dublată de o pregătire juridică remarcabilă, precum și de reale aptitudini manageriale, demonstrând o capacitate deosebită de a valorifica, inclusiv în plan managerial, experiența vastă dobândită în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției de Investigare Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție, prin identificarea și promovarea utilizării instrumentelor moderne, de natură tehnică, în activitatea de urmărire penală, corelată cu o abordare strategică orientată spre eliminarea avantajelor economice rezultate din săvârșirea infrafracțiunilor de corupție și a celor asimilate acestora.

S-a evidențiat intenția clară a doamnei procuror în favoarea unei eficientizări imediate și substanțiale a structurilor de parchet, fiind identificate, în mod judicios, direcții concrete de acțiune și instrumente manageriale adecvate pentru o abordare integrată, coerentă și complexă a combaterii fenomenului infracțional. Totodată, au fost avute în vedere capacitatea de a mobiliza eficient resursele disponibile, cu prioritate cele umane, cunoștințele temeinice privind organizarea, funcționarea, misiunea, activitatea și modul de conducere a Ministerului Public, subliniindu-se capacitatea doamnei procuror de a îmbina în mod eficient experiența și cunoștințele în domeniul urmăririi penale cu competențe de management judiciar.

S-a mai reținut că doamna procuror a demonstrat o preocupare constantă pentru creșterea calității actului de justiție în toate componentele sale, evidențiind că atingerea acestui obiectiv depinde de intensificarea eforturilor pentru asigurarea unei justiții mai rapide, mai eficiente și mai accesibile pentru cetățeni, din proiect și din interviul susținut în fața comisiei constituite la nivelul Ministerului Justiției rezultând accentul pus pe legătura dintre calitatea actului de justiție și calitatea managementului instituțional. În acest sens, doamna procuror a menționat că rolul conducerii nu se limitează la îndeplinirea formală a atribuțiilor de coordonare, ci implică asumarea unui leadership activ, capabil să stabilească obiective clare, să definească priorități operaționale și să asigure implementarea coerentă a politicilor instituționale la toate nivelurile ierarhice. Tocmai în acest sens, s-a remarcat preocuparea constantă a doamnei procuror pentru consolidarea capacității Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de exercitare eficientă a funcțiilor de planificare, coordonare și control, apreciind oportună elaborarea unei strategii multianuale pentru perioada 2026 – 2029, care să definească clar obiectivele generale și specifice ale Ministerului Public, domeniile prioritare de intervenție, direcțiile de acțiune și mecanismele de monitorizare a rezultatelor.

Totodată, s-a evidențiat preocuparea doamnei procuror pentru creșterea încrederii în justiție și consolidarea încrederii Ministerului Public, pentru asigurarea independenței operaționale a procurorilor, considerată un pilon fundamental al statului de drept și o condiție esențială pentru menținerea încrederii în Ministerul Public, precum și pentru asigurarea unui nivel ridicat de motivare a personalului, conștientă fiind de faptul că scăderea motivației poate fi generată de percepția unei culturi organizaționale excesiv orientate spre control, de deficiențe de comunicare, de lipsa feedback-ului constructiv și de sentimentul de inechitate sau de nealiniere a valorilor între conducere și personal.

Nu în ultimul rând, au fost remarcate obiectivele doamnei procuror în ceea ce privește utilizarea strategică a digitalizării pentru un management eficient, urmărindu-se consolidarea și finalizarea procesului de implementare a soluțiilor informatice deja dezvoltate și aflate în exploatare, ca un mijloc de degrevare a procurorilor de sarcini administrative și de îmbunătățire a calității activității judiciare, precum și cele care vizează asigurarea unei colaborări eficiente cu partenerii instituționali, conștientă fiind de faptul că funcționarea eficientă a Ministerului Public este strâns legată de calitatea relațiilor instituționale cu ceilalți actori ai sistemului judiciar și ai administrației publice.

Adresa Ministerului Justiției este însoțită de actele prevăzute la art. 145 alin. (3) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, respectiv proiectul doamnei procuror Chiriac Corina privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, declarațiile pe proprie răspundere prevăzute de art. 144 alin. (3) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, prin care

candidata a menționat că nu a făcut parte din serviciile de informații și nici nu a colaborat cu acestea și că nu are un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege, adeverința din care reiese că doamna Chiriac Corina îndeplinește condiția de vechime în funcția de procuror sau judecător prevăzută de art. 144 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, curriculum vitae al candidatei, 10 lucrări întocmite de candidată în compartimentele în care și-a desfășurat activitatea în ultimii 5 ani și de ultimul raport de evaluare a activității profesionale a doamnei procuror, din care reiese că a obținut calificativul *”Foarte bine”*.

De asemenea, a fost atașată adresa nr. P366/26/12.02.2026 a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, din care rezultă că doamnei procuror Chiriac Cristina, fiind născută ulterior datei de 22.12.1973, nu îi sunt aplicabile prevederile legale referitoare la verificările specifice pe care CNSAS le întreprinde în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, art. 2 lit. b) din acest act normativ prevăzând că *”Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe.”*

Față de solicitarea ministrului justiției, văzând nota Direcției resurse umane și organizare nr. 1/3513/2026 și înscrisurile atașate, Secția pentru procurori reține următoarele:

Potrivit art. 144 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare: *”Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjuncții acestora, procurorii-șefi de secție ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ai Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 15 ani în funcția de procuror sau judecător, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, în același mod. Art. 128 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”*.

De asemenea, potrivit art. 147 din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare: *”(1) Ministrul justiției realizează selecția candidaților și formulează o propunere motivată pentru fiecare dintre funcțiile de conducere. (2) Ministrul justiției înaintează de îndată propunerile motivate de numire pentru fiecare funcție de conducere vacantă, însoțite de toate documentele depuse de către candidații propuși, Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea emiterii avizului. Concomitent cu transmiterea propunerilor către Secția pentru procurori, acestea se aduc și la cunoștința publicului, prin publicarea pe pagina de*

internet a Ministerului Justiției. (3) În procedura de emitere a avizului de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, dispozițiile art. 168 se aplică în mod corespunzător. Avizul motivat al Consiliului Superior al Magistraturii se emite în termen de cel mult 30 de zile de la primirea solicitării ministrului justiției. Avizul negativ poate fi motivat doar pe baza aspectelor privind cariera procurorului sau a celor privind modul de susținere a interviului în fața Secției pentru procurori. (4) Neemiterea avizului în termenul prevăzut la alin. (3) nu împiedică continuarea procedurii”.

Totodată, art. 147 alin. (3) raportat la art. 168 alin. (2) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, ”Interviul constă în:

a) *susținerea proiectului privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere sub următoarele aspecte: prezentarea sintetică a instanței sau a parchetului, respectiv a secției/compartimentului pentru a cărei/căruia conducere candidează; identificarea unor eventuale disfuncții și vulnerabilități, precum și a soluțiilor propuse pentru prevenirea și înlăturarea acestora; propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a secției/compartimentului pentru a cărei/căruia conducere candidează; compatibilitatea planului managerial întocmit de candidat cu cel al președintelui instanței/conducătorului parchetului, dacă este cazul;*

b) *verificarea aptitudinilor manageriale și de comunicare, vizând în esență capacitatea de organizare, rapiditatea în luarea deciziilor, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativă, capacitatea de adaptare rapidă, capacitatea de relaționare și comunicare;*

c) *verificarea cunoștințelor specifice funcției pentru care s-a depus candidatura. ”*

Din analiza traseului profesional rezultă că doamna procuror Chiriac Cristina are o vechime în funcția de procuror de 17 ani și 5 luni, deține grad profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal, a obținut calificativul „Foarte bine” la ultima evaluare a activității profesionale și nu a fost sancționată disciplinar în ultimii 3 ani. În perioada 01.07.2010 - 08.02.2012 a fost procuror stagiar în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Bârlad, iar începând cu data de 09.02.2012 a fost numită, prin Decretul Președintelui României nr. 239/06.02.2012, în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bârlad, unitate la care a activat până la data 01.03.2014. În intervalul 01.03.2014 - 07.10.2015 a fost procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, în perioada 15.02.2015 – 15.08.2015 fiind delegată la Direcția de Investigare Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Vaslui. Începând cu data de 16.08.2015 a fost delegată la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași, structură specializată în cadrul căreia a fost numită la data de 07.10.2015, prin Ordinul procurorului-șef direcție nr. 474/07.10.2015, și la care activează și în

prezent. În perioada 01.06.2022 - 01.06.2025 a exercitat, prin numire, funcția de procuror-șef al Serviciului Teritorial Iași din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, iar în perioada 02.06.2025 – 28.01.2026 a exercitat aceeași funcție prin delegare. Începând cu data de 28.01.2026, doamna procuror a fost reînvestită, prin Hotărârea nr. 70/27.01.2026 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcția de procuror-șef al Serviciului Teritorial Iași din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru un mandat de 3 ani.

În raport de exigențele necesare desfășurării unei proceduri transparente, prin Hotărârea nr. 142/04.03.2026, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit calendarul pentru examinarea propunerilor ministrului justiției de avizare a numirii în funcțiile de conducere prevăzute de lege.

Conform calendarului stabilit prin hotărârea antereferită, în ședința din data de 12.03.2026, doamna procuror Chiriac Cristina a susținut interviul în fața Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, ocazie cu care a prezentat aspecte esențiale ale proiectului privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pornind de la competențele stabilite de actualul cadru normativ în cazul Secției pentru procurori în cadrul procedurii de avizare a propunerii formulate de ministrul justiției în conformitate cu prevederile art. 144 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, văzând proiectul întocmit de către doamna procuror Chiriac Cristina, precum și parcursul profesional al acesteia, față de criteriile prevăzute de art. 147 alin. (3), raportat la art. 168 alin. (2) din aceeași lege, Secția a urmărit în cursul interviului susținut de doamna procuror identificarea elementelor concrete și punctuale care au fundamentat obiectivele și măsurile cuprinse în proiect. Aceasta întrucât, atât din cuprinsul proiectului, cât și din modalitatea de susținere a acestuia în cadrul interviului, Secția nu a putut ajunge la convingerea că viziunea candidatei cu privire la exercitarea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se bazează pe o cunoaștere clară și concretă a realităților cu care se confruntă în prezent toate structurile din cadrul Ministerului Public (nu doar cele specializate).

Secția este conștientă de faptul că, prin însăși natura lui, un plan de management presupune un anumit grad de generalizare, cerința ca fiecare aspect esențial să fie dublat de elemente concrete și de detaliu fiind una excesivă. Este totuși necesar ca din ansamblul unui asemenea plan să se poată deduce că obiectivele propuse, direcțiile generale și specifice de acțiune, precum și măsurile de implementare converg dintr-o cunoaștere clară și aprofundată a realităților și provocărilor cu care se confruntă structura a cărei coordonare o vizează candidatul în cauză. Or, apreciind că atât proiectul întocmit, cât și modalitatea de susținere a acestuia nu satisfac cerința mai sus-menționată, Secția a urmărit ca prin întrebările adresate să ofere ocazia

candidatei de a suplini acest aspect, lucru care, în aprecierea Secției, nu s-a concretizat, raportat la răspunsurile date de doamna procuror în cadrul interviului.

Astfel, remarcând faptul că la baza motivației doamnei procuror pentru decizia de a candida pentru funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a stat activitatea desfășurată în cadrul mai multor structuri de parchet, inclusiv în exercitarea unor funcții de conducere, pornind de la împrejurarea că mare parte din carieră doamna procuror a funcționat în cadrul unor structuri specializate (respectiv începând cu anul 2015, deci mai mult de 11 ani din cei 17 ani și 5 luni de carieră în funcția de procuror), iar mandatul de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vizează într-o proporție covârșitoare parchetele nespecializate, membrii Secției i-au solicitat să precizeze cum ar răspunde colegilor procurori care ar susține că experiența sa în cadrul parchetelor nespecializate este una insuficientă, precum și în ce măsură cunoaște specificul acestor unități de parchet, având în vedere, cu titlu exemplificativ, anumite proceduri specifice acestora (cum ar fi ordinele de protecție provizorie) sau anumite atribuții care nu s-au aflat în sfera de competență a funcțiilor pe care le-a ocupat domnia sa pe parcursul carierei, cum ar fi cele care țin de calitatea de ordonator de credite.

Răspunzând acestor întrebări, doamna procuror a susținut că experiența în gestionarea cauzelor complexe și de coordonare a echipelor în cadrul activității de management i-au oferit o viziune clară a problemelor structurale cu care se poate confrunta un parchet nespecializat. În continuare, a precizat că nu are toate cunoștințele necesare pentru a intra în detaliile privind particularitățile specifice investigării anumitor cauze de competența parchetelor nespecializate, însă a menționat că la momentul numirii va avea toată disponibilitatea și capacitatea de a se pune la curent cu toate aceste aspecte. În ceea ce privește atribuțiile legate de calitatea de ordonator de credite, a arătat că, într-adevăr, experiența nu i-a oferit ocazia să exercite această atribuție, dar consideră că, având suportul unei echipe formate din personal specializat (exemplificând în acest sens managerul economic), care să stabilească obiective clare și priorități, va putea să exercite în mod adecvat atribuțiile ce decurg din calitatea de ordonator de credite al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Reținând răspunsul doamnei procuror, precum și cele menționate în cuprinsul proiectului sub aspectul motivației depunerii candidaturii, Secția observă că, deși menționează că experiența în cadrul mai multor structuri ale Ministerului Public i-a oferit o viziune clară asupra problemelor structurale și funcționale ale parchetelor nespecializate, totuși doamna procuror a admis că nu este la curent cu anumite aspecte punctuale în legătură cu activitatea acestor unități de parchet, cum ar fi cele privind instrumentarea anumitor cauze aflate doar în competența acestora, nu și a structurilor specializate.

Cât privește răspunsul referitor la atribuțiile ce decurg din calitatea de ordonator de credite, Secția reține că doamna procuror intenționează să se bazeze pe o echipă specializată în acest domeniu (menționând cu titlu de exemplu managerul economic), care ar urma să stabilească obiective clare și priorități. Însă, stabilirea obiectivelor și a priorităților, inclusiv prin prisma atribuțiilor circumscrise calității de ordonator principal de credite, sunt elemente care țin de însăși esența activității de management, sprijinul personalului sau al unui compartiment specializat fiind necesar a se rezuma la furnizarea de date și informații necesare, sau, eventual, la conturarea unor propuneri, menite să contribuie la o fundamentare riguroasă a măsurilor care urmează să fie stabilite, în funcție de prioritizarea resurselor, de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în calitate de ordonator principal de credite.

Relevantă este și modalitatea în care doamna procuror a înțeles să răspundă la solicitarea adresată în cadrul interviului, în sensul de a-și prezenta opinia cu privire la competența actuală în ceea ce privește investigarea infracțiunilor săvârșite de magistrați, cunoscut fiind faptul că acest aspect a suscitat numeroase dezbateri în spațiul public. Deși întrebarea a fost circumstanțiată, în sensul de a preciza dacă actuala competență este una corespunzătoare sau ar trebui să existe o competență partajată după materie (respectiv infracțiunile de corupție să fie în competența Direcției Naționale Anticorupție, cele de criminalitate organizată în competența Direcției de Investigare Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, restul fiind de competența Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetelor de pe lângă curțile de apel), doamna procuror a evitat să ofere un răspuns concret și asumat, preferând să atragă atenția asupra unei proceduri anevoioase, în opinia sa, în ceea ce privește desemnarea procurorilor care să efectueze urmărirea penală în cauzele privind infracțiunile săvârșite de magistrați, o regândire a acesteia fiind de natură să faciliteze ocuparea tuturor posturilor. Totodată, deși membrii Secției au insistat asupra opiniei candidatei cu privire la problema ridicată, solicitându-i părerea inclusiv din perspectiva unui procuror cu o experiență semnificativă în cadrul unei structuri specializate din Ministerul Public (Direcția Națională Anticorupție), candidata nu și-a arătat disponibilitatea în a indica un răspuns concret și a preferat să menționeze că a investigat infracțiuni de corupție săvârșite de magistrați, însă majoritatea sesizărilor erau veritabile căi de atac împotriva unor măsuri dispuse de procuror. Concluzionând, doamna procuror a precizat că, în opinia sa, la acest moment voința legiuitorului este că investigarea infracțiunilor săvârșite de judecători și procurori să se facă la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a parchetelor de pe lângă curțile de apel, iar *”o mai bună alocare a resurselor pe această structură ar rezolva problema”*.

Secția apreciază că din răspunsurile oferite de doamna procuror nu se poate decela o opinie clară și asumată vizavi de problematica ridicată, ceea ce generează serioase îndoieli în

ceea ce privește capacitatea de asumare a deciziilor, responsabilitatea fiind una dintre calitățile esențiale pe care trebuie să le dețină procurorul general în vederea unui management performant, după cum chiar candidata a menționat în cuprinsul proiectului (pg. 23, par. 4). Mai mult, în ciuda insistențelor membrilor Secției de afla opinia doamnei procuror asupra competenței actuale în ceea ce privește investigarea infracțiunilor săvârșite de magistrați, sens în care întrebările subsecvente au fost formulate pentru a circumstanția problematica inițială, ezitarea candidatei în oferirea unui răspuns concret și tranșant, ridică întrebări în ceea ce privește capacitatea de relaționare și comunicare a acesteia, mai ales în condițiile în care subiectul a generat și generează ample dezbateri în spațiul public. De altfel, cu ocazia expunerii aspectelor care, în opinia sa, generează în prezent o procedură greoaie în ceea ce privește desemnarea procurorilor care au competența de investigare a infracțiunilor săvârșite de magistrați, doamna procuror a făcut unele confuzii în ceea ce privește competențele conferite în această procedură, menționând că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii ar aviza propunerile procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în ceea ce privește numirea procurorilor mai sus-menționați. Or, din ansamblul dispozițiilor Legii 49/2022 privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, rezultă că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu avizează, ci propune procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție desemnarea procurorilor care vor efectua urmărirea penală pentru infracțiunile săvârșite de magistrați, dintre procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și care și-au depus opțiunea în acest sens la Consiliul Superior al Magistraturii (art. 4 alin. 3, 6 și 7 și art. 5 alin. 3).

Rugată fiind să indice care este, la momentul actual, cea mai mare problemă a procurorilor care desfășoară activitate judiciară în cadrul Ministerului Public, doamna procuror a înțeles să menționeze că aceasta ar fi reprezentată de un ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă care reglementează acest segment de activitate, insistând, chiar și după ce i s-a adus la cunoștință că aceasta nu mai reprezintă o problemă actuală, că ordinul respectiv încă este contestat. Ulterior, după ce Secția a precizat că o problemă stringentă este reprezentată de accesul procurorilor la aplicația ECRIS a instanțelor, solicitându-i-se să indice care ar fi măsurile pe care le-ar vedea viabile în remedierea acestei situații pentru facilitarea activității procurorilor în sectorul judiciar, doamna procuror, pornind de la experiența proprie în ceea ce privește colaborarea cu instanțele, a arătat că soluția ar trebui să rezulte din discuții la nivel local între conducerile instanțelor și parchetelor, prin care să fie identificate măsurile adecvate.

Indicarea unui ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ca principală vulnerabilitate în activitatea sectorului judiciar este, în opinia

Secției, cel puțin surprinzătoare și dovedește o cunoaștere deficitară a problemelor cu care se confruntă Ministerul Public, probleme actuale și cu un impact major, în condițiile în care limitarea accesului procurorilor la aplicația ECRIS a instanțelor reprezintă o măsură recentă care, în mod evident, a îngreunat semnificativ activitatea în sectorul judiciar, situație asupra căreia au atras atenția, prin luări de poziție oficiale, atât Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, cât și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Totodată, soluția indicată de candidată pentru remedierea situației, respectiv necesitatea de discuții la nivel local între conducerile parchetelor și instanțelor în vederea identificării măsurilor oportune, relevă o abordare minimalistă în ceea ce privește soluționarea unei probleme majore pe care o întâmpină în mod curent procurorii care activează în sectorul judiciar.

Mai mult, întrebată fiind ce rol ar avea în această chestiune în calitate de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror a insistat pe aceeași linie, menționând că ar încuraja procurorii din subordine să aibă o relație bună cu instanțele și pentru a identifica soluțiile adecvate. Se desprind din această manieră de abordare a problematicii, în opinia Secției, atât o lipsă de asumare a leadership-ului, cât și o lipsă de viziune asupra activității Ministerului Public, calități indispensabile pentru realizarea unei coordonări eficiente a tuturor structurilor, prin identificarea unor soluții viabile și unitare.

Secția a identificat, atât din modalitatea de susținere a proiectului, cât și în urma răspunsurilor oferite de candidată la întrebările adresate în cadrul interviului, o lipsă de fundamentare a măsurilor prezentate.

Astfel, constatând că în cuprinsul proiectului doamna procuror a subliniat de mai multe ori necesitatea de elaborare și actualizare a unor ghiduri, metodologii, instrucțiuni sau note de interpretare, din moment ce la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție există elaborate mai multe astfel de documente, Secția a solicitat candidatei să expună în mod concret ce a avut în vedere la identificarea acestei necesități. Răspunzând întrebării, doamna procuror a identificat doar o singură categorie de infracțiuni, pentru instrumentarea cărora s-ar impune elaborarea de noi metodologii, respectiv infracțiunile asociate actului medical, menționând că se constată o creștere a incidenței acestora, de o asemenea manieră încât ar fi nevoie de o specializare a procurorilor, fără a indica însă un set minim de date cu privire la numărul dosarelor care au ca obiect asemenea cauze sau ponderea acestor dosare din totalul celor instrumentate la nivelul parchetelor, astfel încât să se poată aprecia dacă incidența cauzelor ce privesc infracțiunile asociate actului medical ar necesita, printre altele, chiar o specializare a procurorilor în această materie.

Deși a subliniat importanța respectării standardelor europene în materie de justiție, rugată fiind să detalieze acest aspect, din perspectiva recomandărilor formulate de diferite

organisme europene, candidata a întâmpinat dificultăți în a explica aceste standarde și prin prisma unui element esențial, unde intervine rolul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și anume acela de a se asigura că sistemul judiciar funcționează independent de presiunile politice.

Pornind de la recomandările formulate în Raportul din 2025 privind statul de drept, întocmit la nivelul Comisiei Europene, precum și de la cele formulate de Comisia de la Veneția, prin întrebarea adresată de Secție s-a reiterat solicitarea ca doamna procuror să-și exprime opinia în legătură cu actuala reglementare ce vizează competența instrumentării cauzelor care vizează infracțiunile săvârșite de judecători și procurori. Cu această ocazie, deși a recunoscut că numărul cauzelor trimise în judecată este unul foarte scăzut, candidata a menționat că activitatea ar putea deveni una mai eficientă, în măsura asigurării resurselor adecvate, respectiv prin ocuparea tuturor posturilor de la structurile aferente și prin asigurarea detașării personalului de suport.

Secția remarcă și modalitatea diferită în care doamna procuror a înțeles să lămurească anumite aspecte legate de activitatea și cariera sa, aduse în discuție publică de mass-media, împrejurări legate de activitatea sa în legătură cu instrumentarea unui dosar, finalizat ulterior prin condamnarea unui înalt ierarh, respectiv existența unor inexactități din cuprinsul declarației de avere. Astfel, Secția observă că în ceea ce privește o anumită mențiune din cuprinsul declarației de avere, doamna procuror a oferit explicații concrete și detaliate, prin care a evidențiat că este vorba de o eroare materială, indicând și modalitatea în care se poate verifica veridicitatea celor afirmate. În schimb, legat de afirmațiile din presă, în sensul că deși a avut probe împotriva unui înalt ierarh din cadrul Bisericii, nu a luat măsuri, candidata a ales să se rezume la a menționa că nu are nimic să-și reproșeze, deciziile fiind adoptate conform legii și raportate exclusiv la probatoriul care a existat în respectivul dosar. În opinia Secției, din perspectiva standardului de integritate, ar fi fost oportună, o minimă detaliere din partea doamnei procuror a aspectelor relevante din această cauză, mai ales în condițiile în care dosarul a fost soluționat definitiv. Secția apreciază că, în special în cazul magistraților care ocupă funcții de conducere, asumarea unei conduite care să evite orice vulnerabilitate de imagine a structurii pe care o coordonează presupune întreprinderea desigur, în limitele permise de lege, a demersurilor necesare clarificării oricăror situații, care, în lipsa unor minime explicații, au potențialul de a genera o percepție publică defavorabilă.

Un alt aspect ce a rezultat din interviul susținut este cel referitor la faptul că, în anumite situații, pentru remedierea unor disfuncționalități cu efecte directe asupra eficienței actului de justiție, doamna procuror identifică unele soluții care, în opinia Secției, sunt incomplete, în sensul că nu sunt indicate efectele concrete ale punerii în practică a acestora.

În acest sens, susținând că, în realitate, de multe ori durata procedurii camerei preliminare depășește termenul de recomandare prevăzut de lege, respectiv 60 de zile, doamna procuror apreciază că soluția rezidă într-o măsură de ordin legislativ, care presupune o modificare a prevederilor legale, astfel încât termenul de 60 de zile să fie un termen imperativ, și nu unul de recomandare, cum este în prezent, sau să se stabilească termene diferite în funcție de gradul de complexitate a infracțiunilor. Secția nu poate face aprecieri asupra oportunității unei asemenea soluții, în condițiile în care nu s-a indicat ce s-ar întâmpla cu o cauză aflată în procedură de cameră preliminară în situația în care aceasta nu ar fi soluționată într-un astfel de termen.

Candidata a întâmpinat dificultăți evidente și cu privire la lămurirea anumitor aspecte care se regăsesc în cuprinsul proiectului întocmit. În acest sens, Secția reține că, deși a avansat necesitatea elaborării unei strategii multianuale pentru perioada 2026-2029, care să definească în mod clar obiectivele generale și specifice ale Ministerului Public, domeniile prioritare de intervenție, direcțiile de acțiune și mecanismele de monitorizare a rezultatelor, doamna procuror nu a reușit să indice cine ar realiza această strategie, care ar fi mecanismul concret prin care acesta ar fi întocmit, pentru ca, în final, după ce a menționat că domniile prioritare rezultă din Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar și a justiției ca serviciu public 2025-2029, să precizeze că strategia menționată în cuprinsul proiectului de management ar reprezenta practic niște obiective.

Secția remarcă o deficiență din partea candidatei și în ceea ce privește viziunea sistemică asupra sistemului judiciar, aceasta nereușind să indice în mod clar și concret, în ciuda întrebărilor punctuale adresate de membrii Secției, care ar fi, în opinia sa, una dintre măsurile prioritare necesar a fi adoptată pornind de la recomandările Comisiei Europene, GRECO sau a Comisiei de la Veneția. Astfel, în loc să prezinte o măsură concretă, doamna procuror a preferat să facă o enumerare a recomandărilor, pentru ca în final să precizeze că din perspectiva atribuțiilor procurorului general o prioritate ar fi intensificarea luptei împotriva corupției, fără a menționa, măcar parțial, ce măsuri ar fi de natură să conducă la concretizarea acestei priorități.

Astfel, având în vedere faptul că deseori răspunsurile formulate de candidat nu au fost suficient de clare și de coerente, acestea rezumându-se la considerații generale, fiind constatate ezitări în formularea unor puncte de vedere, dificultăți în susținerea soluțiilor propuse, precum și lipsa unor argumente concrete menite să fundamenteze măsurile menționate în proiect, Secția apreciază că prestația doamnei procuror Chiriac Cristina în cadrul interviului nu poate conduce la o convingere în sensul existenței abilităților manageriale, a autorității profesionale și a viziunii strategice pe care le presupune funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aceste condiții, Secția apreciază că o avizare favorabilă ar transforma avizul prevăzut de art. 144 și art. 147 din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, într-un act pur formal, lipsit de substanță, și ar valida o propunere care nu îndeplinește standardul de convingere necesar pentru a confirma că magistratul propus întrunește, în mod real și actual, profilul cerut pentru funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, motiv pentru care va aviza negativ propunerea ministrului justiției privind numirea în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a doamnei Chiriac Cristina, procuror-șef al Serviciul Teritorial Iași din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Față de cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. 144 alin. (1) și art. 147 alin. (3) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (5 voturi NU, 1 vot DA);

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 - Avizează negativ propunerea ministrului justiției privind numirea în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a doamnei **CHIRIAC CRISTINA**, procuror-șef al Serviciul Teritorial Iași din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Art. 2 - Prezenta hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Ministerului Justiției și Direcției resurse umane și organizare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 12 martie 2026

Vicepreședinte,

Procuror Bogdan-Silviu STĂNCU

